

ДНІМІ закончили роботу перша сесія Вярхоўнага Савета СССР шостага склікання. Сесія разгледзела важныя пытанні і прыняла рашэнні, якія маюць вялікае значэнне ў жыцці нашай дзяржавы. Сесія прыняла пастановы аб выбары Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР і аб утварэнні Урада — Савета Міністраў Саюза ССР, аб працягненні працы новай Канстытуцыі і па пытанні аб перагаворах у Жэневе і вырашыла рад іншых дзяржаўных спраў.

Старшынёй Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР выбран Леанід Ільіч Брэжнёў. Старшынёй Савета Міністраў СССР зацвердзіў Мікіта Сяргеевіч Хрушчов.

Уставе Урада і Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР мы бачым імёны вядомых дзяржаўных і палітычных дзеячоў нашай краіны, прадстаўнікоў усіх пятнаццаці саюзных рэспублік, што складаюць адзіную і магутную шматнацыянальную саветскую сям'ю. У гэтым — яскравае праяўленне раўнапраўя і дружбы саветскіх народаў, сапраўднага дэмакратызму нашага грамадскага і палітычнага ладу.

Дэпутаты, выказваючы волю народа, з задавальненнем адзначылі плённую работу Савета ўрада на чале з М. С. Хрушчовым за мінулыя чатыры гады. Гэты перыяд азнаменаваны выдатнымі поспехамі ў развіцці эканомікі і культуры краіны, якая прыступіла да разгортвання будаўніцтва камунізму, у павышэнні матэрыяльнага дабрабыту народа, пашырэнні сацыялістычнай дэмакратыі. У гэтых поспехах уасоблена самаадданая праца рабочых, калгаснікаў, інтэлігенцыі, арганізаванай і накіраванай камуністычнай партыяй, яе Цэнтральнага Камітэта, Саветаў саюзаў.

Горача адбараючы пастановы першай сесіі Вярхоўнага Савета СССР, саветскія людзі цвёрда ўпэўнены, што наша краіна і надалей будзе наўхільна ісці наперад, што наш урад на чале з М. С. Хрушчовым будзе паспяхова вырашаць пытанні камуністычнага будаўніцтва ў краіне і на дзяржаўнай праблеме сучаснага міжнароднага развіцця.

Саветская краіна знаходзіцца на магутным уздыме. Ёй пачаўся крок да ўваходу ў XXII з'езд КПСС, новай Праграмы партыі, якая наперад асвятліла нам шлях, і з той вышыні, на якой мы знаходзімся цяпер, відыны выразныя абрысы светлай будучыні, імя якой — камунізм. З поўнай і канчатковай перамогай сацыялізму ў нашай краіне, з уступленнем яе ў перыяд разгортвання будаўніцтва камунізму адбыліся істотныя сацыяльна-эканамічныя змены. Дзяржава дыктатура пралетарыята пераўтварылася ў агульнанародную сацыялістычную дзяржаву, а пралетарская дэмакратыя — у агульнанародную дэмакратыю. Змянілася і міжнародная становішча

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦСЯ!

Літаратура і мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САОУЗА ПІСЬМЕННІКАЎ БССР

№ 34 (1671)

Субота, 28 красавіка 1962 года

Цана 4 кап.

ІМКЛІВЫМ КРОКАМ

законнасці, падрыхтаваць умовы для пераходу да грамадскага камуністычнага самакіравання.

Новая Канстытуцыя з'явіцца магутнай зброяй будаўніцтва камунізму ў нашай краіне, крыніцай натхнення для працоўных усіх свету ў іх змаганні за светлую будучыню. У аснове ле будучыні пачаўся крок да ўваходу ў XXII з'езд КПСС: Мір, Праца, Свабода, Роўнасць, Братства і Шчасце усіх народаў.

Вялікая горадаць за сваю Радзіму, невымерная радасць за яе сусветна-гістарычныя дасягненні ў будаўніцтве новага жыцця перапоўняе сэрцы саветскіх людзей. І яны, не шкадуючы сіл, працуюць у імя ажыццяўлення камуністычнага ідэалу. Таму мір і дружба дарэгія кожнаму саветскаму чалавеку.

«Людзям працы, саветскаму народу, які будзе камунізм, вайна не патрэбна. Нам патрэбен мір, за які мы змагаемся з першых дзён устанавлення Саветскай улады і будзем змагацца без стомы, — так

сказаў у сваёй прамове на сесіі мініскі рабочы, Герой Сацыялістычнай Працы Аляксандр Віташ-кевіч, і гэта быў голас усёго беларускага народа, які не раз завадаў жывымі.

Саветская краіна настолькі клопацца, каб прадукцыя новую сусветную бойню, вырашае міжнародныя пытанні мірным шляхам. Аб тым, як многа ўвагі ўдзяляе наша краіна вырашэнню на дзяржаўным міжнародным праблеме, сведчыць і тое, што Вярхоўны Савет СССР заслухаў даклад міністра замежных спраў СССР дэпутата Грамліна А. А. «Аб перагаворах у Жэневе». Нашым пралёнавы

аб усеагульным і поўным раззбраенні знаходзіцца гарачую падтрымку ўсёго прагрэсўнага чалавечства. Але мілітарыстычныя сілы капіталістычных краін, у першую чаргу імперыялістычныя, колы ЗША, далёкія ад сапраўднага імкнення спыніць гонку ўзбраенняў. Над светам вісіць пагроза знічальнай вайны, і народы павінны быць пільнымі да прошаўкі імперыялістаў, не аслабляючы сваіх намаганняў у барацьбе за мір.

Армія працы і міру можа і павінна перагардаць дарогу вайне! Саветскі народ ідзе ў авангардзе гэтай вялікай арміі.

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР Аб утварэнні Урада СССР — Савета Міністраў Саюза ССР

ІНФАРМАЦЫЙНАЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ АБ ПЛЕНУМЕ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ САВЕЦКАГА САОУЗА

У час правядзення першай сесіі Вярхоўнага Савета СССР адбыўся пленум Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Саветскага Саюза. Пленум разгледзеў пытанні сесіі Вярхоўнага Савета СССР і арганізацыйныя пытанні.

Пленум выбраў членам Прэзідыума ЦК КПСС тав. Кірыленку А. П. Пленум вызначыў тав. Спірыдонова І. В. ад абавязкаў сакратара ЦК КПСС у сувязі з выбарам яго Старшынёй Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР.

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР Аб выбары Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР

Вярхоўны Савет Саюза Саветскіх Сацыялістычных Рэспублік паставіў:

Выбраць Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР у наступным складзе:

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР — Брэжнёў Леанід Ільіч — дэпутат ад Бауманскай выбарчай акругі г. Масквы.

Намеснікі Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР:

Арганаў Мікалай Мікалаевіч — дэпутат ад Краснаармейскай — Ленінскай выбарчай акругі Краснаармейскага краю;

Карогачанка Дзям'ян Сяргеевіч — дэпутат ад Дніпроўскай выбарчай акругі Украінскай ССР;

Казлоў Васіль Іванавіч — дэпутат ад Мар'іўскай выбарчай акругі Беларускай ССР;

Насірыдзіна Ядгар Садыхаўна — дэпутат ад Андыжанскай сельскай выбарчай акругі Узбекскай ССР;

Шарыпаў Ісгалі — дэпутат ад Джамбулскай выбарчай акругі Казахскай ССР;

Дзюбіна Георгій Самсанавіч — дэпутат ад Сухумскай сельскай выбарчай акругі Грузійскай ССР;

Ісмаілаў Мамед Абдул аглі — дэпутат ад Хамадскай выбарчай акругі Азербайджанскай ССР;

Паленкі Юстас Ігнатэвіч — дэпутат ад Цэльміскай выбарчай акругі Літвійскай ССР;

Кодзіна Іван Сяргеевіч — дэпутат ад Целенешскай выбарчай акругі Малдаўскай ССР;

Калмберзіна Ян Эдуардавіч — дэпутат ад Маскоўскай выбарчай акругі г. Рым Латвійскай ССР;

Кулатаў Турабай — дэпутат ад Тактагульскай выбарчай акругі Кіргіскай ССР;

Рахматаў Мірза — дэпутат ад Таджыкабскай выбарчай акругі Таджыкстанскай ССР;

Арушанян Шаван Мінавіч — дэпутат ад Ірэванскай сельскай выбарчай акругі Армянскай ССР;

Вайрамаў Нурберды — дэпутат ад Куйбышаўскай выбарчай акругі Туркменскай ССР;

Муромцаў Аляксей Аляксандравіч — дэпутат ад Пярнускай выбарчай акругі Эстонскай ССР.

САКРАТАР ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР

Геаргідзе Міхал Парфірэвіч — дэпутат ад Зестафонскай выбарчай акругі Грузійскай ССР.

У ПРЭЗІДЫУМЕ САОУЗА ПІСЬМЕННІКАЎ БССР

Адбылося паслядзясняе прэзідыума Саюза пісьменнікаў БССР. Прэзідыум абмеркаваў кандыдатуры на атрыманне рэспубліканскіх прэмій імя Янкі Купалы і Якуба Коласа за лепшыя творы літаратуры і мастацтва.

Сёлетняе адбудзэнне ўсесаюзнага народа малых літаратураў. Разглядаюцца пытанні аб удзеле ў ёй беларускіх пісьменнікаў.

У члены саюза прыняты прэзідыум Уладзімір Дамашэвіч, пазі Федар Яфімаў і крытык Віктар Каваленка.

ЧЛЕНЫ ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР:

Абрамаў Рыгор Рыгоравіч — дэпутат ад Краснагорскай выбарчай акругі Маскоўскай вобласці;

Ахунава Турсунай — дэпутат ад Чыназскай выбарчай акругі Узбекскай ССР;

Будзёны Сямён Міхайлавіч — дэпутат ад Шаптыўскай выбарчай акругі Украінскай ССР;

Варашылаў Клімент Яфрэмавіч — дэпутат ад Нахырнай выбарчай акругі Маскоўскай вобласці;

Гамзатаў Расул Гамзатавіч — дэпутат ад Буйнакскай выбарчай акругі Дагестанскай АССР;

Дзмічэў Пётр Ілліч — дэпутат ад Дзяржынскай выбарчай акругі г. Масквы;

Кавун Васіль Міхайлавіч — дэпутат ад Бярэзінскай выбарчай акругі Украінскай ССР;

Каргавых Аляксандр Рыгоравіч — дэпутат ад Навадугінскай — Цэнтральнай выбарчай акругі Кемераўскай вобласці;

Казлоў Фроя Раманавіч — дэпутат ад Кіраўскай выбарчай акругі г. Ленінграда;

Купаў Дзінмухамед Ахмедавіч — дэпутат ад Хамадскай выбарчай акругі Азербайджанскай ССР;

Паленкі Юстас Ігнатэвіч — дэпутат ад Цэльміскай выбарчай акругі Літвійскай ССР;

Кодзіна Іван Сяргеевіч — дэпутат ад Целенешскай выбарчай акругі Малдаўскай ССР;

Калмберзіна Ян Эдуардавіч — дэпутат ад Маскоўскай выбарчай акругі г. Рым Латвійскай ССР;

Кулатаў Турабай — дэпутат ад Тактагульскай выбарчай акругі Кіргіскай ССР;

Рахматаў Мірза — дэпутат ад Таджыкабскай выбарчай акругі Таджыкстанскай ССР;

Арушанян Шаван Мінавіч — дэпутат ад Ірэванскай сельскай выбарчай акругі Армянскай ССР;

Вайрамаў Нурберды — дэпутат ад Куйбышаўскай выбарчай акругі Туркменскай ССР;

Муромцаў Аляксей Аляксандравіч — дэпутат ад Пярнускай выбарчай акругі Эстонскай ССР.

САКРАТАР ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА СССР

Геаргідзе Міхал Парфірэвіч — дэпутат ад Зестафонскай выбарчай акругі Грузійскай ССР.

У ПРЭЗІДЫУМЕ САОУЗА ПІСЬМЕННІКАЎ БССР

Адбылося паслядзясняе прэзідыума Саюза пісьменнікаў БССР. Прэзідыум абмеркаваў кандыдатуры на атрыманне рэспубліканскіх прэмій імя Янкі Купалы і Якуба Коласа за лепшыя творы літаратуры і мастацтва.

Сёлетняе адбудзэнне ўсесаюзнага народа малых літаратураў. Разглядаюцца пытанні аб удзеле ў ёй беларускіх пісьменнікаў.

У члены саюза прыняты прэзідыум Уладзімір Дамашэвіч, пазі Федар Яфімаў і крытык Віктар Каваленка.

Затрыманася сёлетняе вясня, а чаргавыя наперадзе. І ўжо тут толькі паспее за ёй. Поўным ходам ідзе збудаванне «Сцяж» камунізму. Лунінецкага раёна. Магутная тэхніка працуе на палях. Сёлетня тут, ж і ва ўсіх гаспадарках раёна, значна пашыраюцца пасевы цукровых буракоў, 100 гектараў лепшых тарфянікаў аддалі ім у калгасе.

Лепшы механізатар калгаса камуніст Іван Міхайлавіч Заступніч аддае веды і ўменне, каб правесці збудаванне высаканска.

Фота Л. ЗЯДЗІНА.

Да помніка Карлу Марксу, які ўзвышаецца на плошчы імя Сявядлова ў Маскве, прыходзіць тысячы людзей. Помнік створан саветскім скульптарам Я. Кербелем. За гэты выскон-мастацкі твор скульптуру прысуджана Ленінскай прэмія.

Фота М. РУБІНШТЭЙНА.

Вярхоўны Савет Саюза Саветскіх Сацыялістычных Рэспублік паставіў:

Утварыць Урад Саюза ССР — Савет Міністраў СССР у наступным складзе:

Старшыня Савета Міністраў Саюза ССР — Хрушчов Мікіта Сяргеевіч.

Першы намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР — Касцянаў Аляксей Мікалаевіч.

Першы намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР — Мікалай Анастас Іванавіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР, Старшыня Дзяржаўнага навукова-эканамічнага савета Саюза Міністраў СССР — Засядыла Аляксандр Федаравіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на абароннай тэхніцы — міністр СССР — Спіроў Леанід Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёэлектроніцы — міністр СССР — Калмыкоў Валерыя Дамітрыевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на электроннай тэхніцы — міністр СССР — Шокін Аляксандр Іванавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на суднабудаванні — міністр СССР — Бутана Барыс Яўстаф'евіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на хіміі — Федаравіч Віктар Сцяпанавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на чорнай і налівай металургіі — міністр СССР — Байко Усевалад Яфімавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на налівай прамысловасці — міністр СССР — Мельнікаў Мікалай Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на лясной, целюлозна-папяровай, дрэваапрацоўчай прамысловасці і лясной гаспадарцы — міністр СССР — Арлоў Георгій Міхайлавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на выкарыстанні атамнай энергіі — Петрасьвіч Андронік Мелкозавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на справах будаўніцтва — Грышанаў Іван Аляксандравіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на аўтамабільнай і машынабудаванні — міністр СССР — Кастаўцаў Анатоль Іванавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёапаратуры і тэлебачанні — Харламаў Міхал Аверкевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на аўтамабільнай і машынабудаванні — міністр СССР — Кастаўцаў Анатоль Іванавіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёапаратуры і тэлебачанні — Харламаў Міхал Аверкевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёапаратуры і тэлебачанні — Харламаў Міхал Аверкевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёапаратуры і тэлебачанні — Харламаў Міхал Аверкевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёапаратуры і тэлебачанні — Харламаў Міхал Аверкевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на радыёапаратуры і тэлебачанні — Харламаў Міхал Аверкевіч.

Старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР на авіяцыйнай тэхніцы — міністр СССР — Дзяменцёў Пётр Васільевіч.

Старшыня Дзяржа

Жыве ў вёсцы Інтэлігент

У свой час у вёсцы Пархімавічы, якая распянулася амаль на кіламетр, не было клубу. Асеснімі і зямовымі вечарамі людзі збіраліся ў якой-небудзь прасторнай хаце. Хлопцы раскінулі на стале вахмальцавыя карты і рэжуча ў падлінога дурня «з высядзілі і на інтэрас». Гэта значыць, хто прайграе, той гарэлку ставіць. А дзе гарэлка, там, вядома, сваркі і бойкі.

А жанчыны? Збіраўшыся ля плоты ў цесны гурток, разказваюць яны байкі пра дзіўную ва-ражбітню, што з'явілася ў суседняй вёсцы, пра «цудадзейную» крыніцу, вада з якой памагае ад розных хвароб. Хто верыць у гэта, хто не верыць, але слухаюць усе. Трэба ж як-небудзь баіцца час.

Асабліва людныя былі такія «вечоркі» ў хаце калгасніцы Ганны Балышковай.

Застаюць некалькі людзей на аганіх і ён Арыадэвіч Ансёлдэро. Сустраіць яго нехта, як звычайна сустракаюць настаўніка ў кожнай сялянскай хаце. Хлопцы — карты на кішэнях, буталкі — пад стол. А гаспадыня паставіла крэсла, змахнула ручніком: — Сядзіце, дарагім госцем будзеце.

Сеў настаўнік. Услухаўся ў гаворку жанчыны. А потым не прыкметна для ўсіх уключыўся ў яе.

— Вось вы тут назалі пра цудадзейную крыніцу ў Славаградскім раёне. Ведаю я пра яе. Жанчыны насмешліліся. А настаўнік расказаў, як намы дзеці ўласнай каласіцы старэйшай легенды пра «цуд» звычайнай крыніцы і намываюцца на дзяржавіцы веруючы.

— Нават фільм вышучаны пра Славаградскую крыніцу. У ім выкрываюцца байкі пра яе «святасць», — расказаў настаўнік.

— Цікава было б паглядзець тую карціну, — пачуліся галасы.

— А я пагавару ў раённы аддзел культуры, каб у нашай вёсцы паказалі, — паабяцаў Сямён Арыадэвіч.

Размова перапынула перайшла на падзел у нашай краіне і за яе межамі, пасля перакінвалася на свае калгасныя справы.

— А вы часцей да нас заходзіце, — прасіла гаспадыня ад імя ўсіх прысутных, калі настаўнік стаў развітвацца.

У гэтую ноль Сямён Арыадэвіч доўга не мог заснуць. Ён адчуваў і сваю, сельскага інтэлігента, вялікую віну ў тым, што людзі не могуць культурна правесці свой вольны час. І ў настаўніка-камуніста з'явілася думка: а што, калі гэтыя, як іх тут называюць, «вечоркі», ператварыць у нешта цікавае і адукацыйнае? Што, калі ў звычайнай сялянскай хаце стварыць Дом агітатара?

Ён вынес гэтую прашанову на абмеркаванне партыйнага сходу. Камуністы падтрымалі. Юрый Якаўлевіч Брагальскі, Дамітрый Анісімавіч Гуровіч і Федар Мікалаевіч Лысенка пагадзіліся праводзіць гутаркі. Ахвотна загалася пусціць у свой дом людзей для тагой добрай справы Ганна Балышкова.

Паступова гутаркі на палітычны, навуковы, сельскагаспадарчыя тэмы зацікавілі калгаснікаў. Усе больш і больш людзей стала прыходзіць на гэтыя вечоркі. Дом агітатара. Вялікай пакой калгасніцы ўжо не

ДОМ, ДЗЕ ЦЯБЕ ЧАКАЮЦЬ

Янка ТАРАСАЎ.

мог змясціць усіх, хто хацеў паслухаць гутарку. Пачалі думаць, дзе яшчэ стварыць новыя дамы агітатара. Памяшканні знайшліся. Свае хаты для гэтай мэты прапанаваў Аграфію Юханавіч і Кацярына Сямёнава, у якіх раней адбываліся вечоркі. Арыя Манкевіч, дзелячыся пра тое, што ў вёсцы ствароюцца новыя дамы агітатара, сама прыйшла да Сямёна Арыадэвіча і з крыўдай сказала:

— Што ж вы мяне абыходзіце? Ці мая хата горшая ў вёсцы?

Хутка ў Пархімавічах пачалі прадаваць чатыры дамы агітатара. Амаль усе жыхары вёскі ахвотна наведваюць іх.

Для работы кожнага Дома агітатара вызначан дзень дзень на тыдні. Распаўсюдзяўся гутарак. Кожны раз калгаснікі чакаюць ад агітатараў шмат новага, цікавага. І кожная новая гутарка не падобная на папярэднюю.

Палюбілася калгаснікам інтэлектуальнае чытанне мастацкай творы. Агитатары пасля гутарак чыталі «Узнятую даліну» М. Шалахава, «Як гартавалася сталь» М. Астроўскага, паэмы і вершы Я. Купалы і Я. Коласа, творы І. Шамякіна, Я. Брыля, нарысы пра перадавікоў калгаснай вёскі.

Асабліва многа працуюць дамы агітатара ў гэтыя дні. Што больш за ўсё цікавіць цяпер калгасніц? Пастарыны раёнаў ХХІІ з'езд па партыі і сакавіцкага Пленума ЦК КПСС. І агітатары разказваюць аб праграме будаўніцтва камунізму ў нашай краіне, аб планах, якія партыя намясціла па ўдзеле сельскай гаспадаркі.

Не так даўно абмяркоўваліся вялікае размова аб маральным кодэксе будаўніцтва камунізму. Прасторны пакой у доме Аграфію Юханавіч запалілі калгаснікі. Перад тым, як пачаўся гутарак, людзі чыталі свежы «Вялікі ліст», разглядалі наглядную літацыю, падтрыманую загадкавым сельскай бібліятэкай, камсамольцам Яўгена Манкевічам.

На стала ляжалі кніжкі з перасоўнай бібліятэкі. Гэта таксама ініцыятыва бібліятэкара. У яго ёсць свой актывіст Іліянашаў. Малады калгаснік Мікола Зорыч і Уладзімір Ільян падбіраюць па зыялах калгасніцкай кніжкі ў сельскай бібліятэцы, і яшчэ іх у дамы агітатараў.

Кожны тыдзень вышукваюцца «Вялікі лісты». Вось і ў свежым лістку былі цікавыя навіны. Дзяржа Ганна Юханавіч даўла за месца на 210 кілаграмаў маладзю ад кожнай замалавак за ёю карова. Гэта доўга завадзіла выкарыстанне тавара абавязальнасця даярні — 3 800 кілаграмаў ад кожнай каровы. Калгаснік Пітро Ішаўна, які працуе на вывазі ўгнаенняў, зрабіў за дзень пяць рэйсаў.

Перадавалі, пра якіх ішла гаворка ў «Вялікім лістку», таксама завазілі ў Дом агітатара. Іх шчыра вітавалі.

А вось Рыгор Мароз і Іван Пусташылаў адводзілі вочы ад людзей. Іх пакрыжывалі ў «Вялікім лістку». Першага за тое, што дрэнна адрамантаваў трактар, другога — за прыхільнасць да гарэлкаў.

Пачалася гутарка. Яе праводзіў Іван Рыгоравіч Шухта. Тэ-

Малады работнік гомельскай абутковай фабрыкі «Праца» камсамолькі О. Івановіч, А. Макаравіч, А. Чванькоў і М. Іўкіна з'яўляюцца актывістамі ў правядзенні культурна-масавых мерапрыемстваў. Яны не раз з'яўляліся ў канцэртах і падшэфны калгас «Васіліка» Веткаўскага раёна. Ініцыятыве камсамольцаў на фабрыцы створаныя спецыяльныя магазіны. Дзякуючы па чарзе становяцца за прылавак. Праводзіць масавыя мерапрыемствы актывістамі дэмагас гарэлкаў бібліятэка Імя А. Герзіна. Разам з работнікамі бібліятэкі на фабрыцы былі праведзены канферэнцыі чытачоў, літаратурны вечар. Наш нязнамы фотакорэспандэнт В. Стэрчанкаў гэты адмысл зрабіў у чыталынай зале гарадской бібліятэкі імя А. Герзіна, калі сесройкі О. Івановіч, А. Макаравіч, А. Чванькоў і М. Іўкіна з дэмагас бібліятэкара М. Рэсінкай (у цэнтры) рыхталіся да правядзення літаратурнага дыспуту на тэму «У чым наша ішчасце?»

шага калгаснага клуба рыхтуюць спецыяльную праграму для дамоў агітатара. Драмгурток наставіць аднагоўнаць «Пуд» на агульнасцю тэму. Вольга Вербава, Ганна Ільяна, Мікола Манкевіч і Ілья Лугавоў праспяваюць і станюць пад акампамент баяніста Уладзіміра Ільяна. А я выступілі з мастацкім чытаннем.

Амаль да поўначы гарэлі агні ў вокнах Дома агітатара. Развітаваюцца, Іван Рыгоравіч Шухта сёнаў.

У наступны раз адбудзецца гутарка пра партыйны «цуд». Хімічныя рэакцыі панажуду вам, як рабілі гэтыя «цуды» палы. Гутарку будзе праводзіць Дамітрый Анісімавіч Гуровіч.

У свой час у агітатэлектыве нямаюць спрэчак аб тым, ці варта замалоўваць за кожным Домам агітатара пэўнага чалавека для правядзення гутарак і рашылі: не, не трэба. Кожны агітатар мае схільнасць да якой-небудзь галіны ведаў і ў гэтым галіне найбольш дасведчаны. Напрыклад, Федар Лысенка добра ведае сельскагаспадарчую апрацоўку. Іван Шухта зарэкамадаваў, каб у вёсцы з'явіліся ў пытанніх мікра-раёнах жыцця. У Дамітрыя Гуровіча вельмі ярка і перанальна атрымліваюцца гутаркі на агульнасцю тэмы. Пасля адной з такіх гутарак слухачы аднагоўна па вышукі хадзілі, каб закрывіць паркы ў вёсцы Двароў, нуды некаторыя з іх і самі хадзілі. А хто можа за хадзіліца расказаць пра стучны спадарожнік Зямлі, аб асваенні космасу? Вядома, Юрый Брагальскі. Як паказаў вопыт, такія «спецыялізацыі» мае шмат пераваг. Агитатары праводзяць гутаркі больш кваліфікавана, з глыбокім веданнем справы.

Дамы агітатара сталі апырнікі пунктамі партыйнай арганізацыі, сапраўднымі асяродкамі культуры на вёсцы.

Цяпер калгас пабудавалі добрыя брыгады клуб. Ці не будзе ён перахвалюваць дзеянстві дамоў агітатара? Не, хутчэй будзе дапаўняць яе.

Уся работа пархімавіцкіх агітатараў дэна звязана з жыццём брыгады, калгаса, з перахвалюваць развіццём сельскай гаспадаркі сваёй ацелі. Летас у калгасе імя Дзяржынскага вырабілі ілэдроны ўраджай.

Збожжавых сабралі на 12 цэнтнераў з гектара, зялёнай масы кукурузы на 400 цэнтнераў. На кожнай 100 гектараў зямлі атрымана на 240 цэнтнераў малака і на 44 цэнтнераў мяса. Але ці ўсе рэзервы выкарыстаны? Гэтае пытанне гукае на кожным вечары ў дамах агітатара. «Не, не ўсе», — адказваюць калгаснікі. І яны разам шукаюць яныкарыстаныя рэзервы, уносяць прапановы.

Яны гарыць агні ў дамах агітатараў у вёсцы Пархімавічы. Яны сталі тымі цэнтрамі, дзе нараджаюцца новыя, перадавыя і няхай больш будзе такіх агнёў!

Кіраўнік раёна. Марцінаўскага вобласці.

— Самадзейныя артысты на-

«ЦЯЖКАЯ» штука ста- ЦЯЖКАЯ — так і назвала свае сачыненне дзеці- класніца 21-й сярэдняй школы горада Мінска Валя Буланая. Вось яно:

«Цяжка, нават немагчыма сказаць, што хвалюе мяне зараз, аб чым я думаю, таму што хвалюе мяне ўсё і думаю я аб усім, аб чым дзедвадаю.

Першы палёт чалавека ў космас, адкрыццё новай элементарнай часткі, расстрэл алжырскіх палітв'язоў, падзеі ў Албаніі, новы нумар «Юности» і «Комсомолец», спектаклі, кі-гі, фільмы, пуск буйнашай домы ў краіне, музыка, палотны Рэбіна і Левітана, — усе, усе, што адбываецца ў свеце, творы літаратуры і мастацтва.

Але самае галоўнае — людзі. Усе зроблена па волі чалавека, усе вучыць нас разумець людзей, самага слаба, шукаць і знаходзіць сваё месца ў жыцці.

У маім жыцці, у маім характары ёсць многа супярэчнасцей. І гэта можа здацца дзіўным, але гэта так. Людзі не ведаюць, што я думаю, аб чым маю, яны бачаць, аб чым я роблю, і я здаюся ім зусім імным чалавекам. Я не ведаю, калі гэта пачалося. Прыблізна да васьмага класа я адчувала, думаю, рабіла адно і тое ж, усе здавалася зразумелым. Але потым, асабліва ў дзевятым класе, калі пачалося вытворчае навучанне, мае ўяўленні аб жыцці пачалі перамяняцца ў супярэчнасці. Рабочы, які вучыў мяне, усюго на п'яць гадоў старэйшы за мяне. Скончыў дзесяць класаў, паступаў у Інстытут, меў паліграф і пайшоў на завод. Мы сталі ў ім добрымі сябрамі. У нас было многа агульных думак і разважанняў. Ён добры чалавек, але некалькі дзён, не па-камсамольска разважае. Прычым, прыводзіць талія факты, ад якіх я проста банітэжуся.

Я люблю сваю Радзіму, сваю зямлю! Маю запавятная магіла — сякеры камуністам.

Але часам у мяне бываюць прыступы нейкай спустошанасці, нічога не хочацца рабіць, у галаву лезуць дрэнныя думкі. Гэды я набіраю кучу кніг і сяджу, чытаю, інакш можна звар'яцець. Часам гэтыя пачуцці можа быць выклікана навагігустам жыцця. Аднойчы Міхаіл Міхайлавіч (настаўнік) сказаў мне: «Вы хлусіце». Не скажу, а нават закрычаў. На мяне ні разу ў жыцці ніхто не намяне ні крычаў. Людзі заўсёды разумелі мяне. І тут гэты крык... Было так жудасна! Я не магла стрываць сёнь. Усе ва мяне бузавала. Я ўпершыню ў жыцці наткнулася на такую сціну неразумнасці і злосці. Тое, што я адчувала, нельга перадаць словамі. Знешне, здаецца, нічога страшнага не адбывалася. Але якія вільзаныя камфіліт у душы. Аб гэтым чамусьці не гавораць. Я не ведаю, бывае так у тых, хто жыве ваколя мяне, ці не.

Мой любімы выраз: «Будзь верны самому сабе», сваім ідэалам, думкам, пачуццям. Шчаслівы той чалавек, які можа так сказаць пра сабе. У мяне гэта ніколі не атрымліваецца, як бы я ні старалася. Я камсамольскі сакратар. Мае перанаканні, сумленне пагарбваюць, каб я з дзіўнай выноўнасцю свае абавязкі, рабіла арганізацыю моцнай, жыццё яе цікава, не дапускала ў сваёй рабоце фармалізму. Я вельмі хачу таку зрабіць, але нічога не атрымліваецца. І ўсё, што б я ні рабіла, выходзіць не так, як трэба. Збоку — добра, а ў сапраўднасці — бязглуздыца. У мяне проста рух апускаюцца. І ўжо робіш так, каб толькі знайсці хадзіць усе было добра.

І таму часам адольваюць та-

А. Пушко за работай над дыктарэўнай вёзай.

ЦАРЭЎНА ПАД ЗАМККОМ

А. УЛАДЗІМІРАВА

Дзіўнае сумненні, што байшося кожнага свайго слова, учынку. Пра-вільна ці не? Так ці не так? Калі ў такі час я пішу сачы-ненне, то атрымліваецца такая лухта, што сорамна чытаць.

Мне здаецца, каб збавіцца гэтага, трэба шукаць у жыцці асобы, галоўнае. Тады — усё стане зразумелым. І мне стано-віцца страшна, што я або ніколі не зразумю або зразумю гэтак галоўнае занадта позна. Я са-ме не ведаю, чаму напісала та-кое сачыненне. Я магла б на-пісаць і інаша, светлае і ра-даснае. І яно таксама было б праўдай. І абодва яны ёсць ва-мне.

Але, калі я пачала пісаць сачыненне, у мяне быў такі на-строй, што я не магла напісаць інакш. Усё інаша было б ня-праўдай.

Чырвоны аловак на-стаўніцы толькі арэзку праішоў па разлінава-ных лістах, зніў лішнюю ко-ску, праўдэ падобную на хаваю-ліну пад словам «лухта». Ня-ма граматычных памылак. Ня-ма і аднакі пад сачыненнем. Пустое белая поле там, дзе, звычайна, стаіць «падзеі», «чацвёркі» і «тройкі», адразу насцарожвае. Настаўніца не ра-шылася паставіць аднакі пад гэ-тым сачыненнем-споведдзю. Так і ўяўляю сабе яе ў чыр-воным аловаку: узняла руку, апусціла, зноў узняла, нека-аасбліва, па-настаўніцы, пакі-вала галавой і папрошчы, раху-ча адсунула разлінаваныя лі-сты са школьнага сшыткі як да-ле ад сабе. І радзі, напісаныя, можа, толькі для яе адной, для настаўніцы, якую любіш і па-важаш і якой дзавараеш, для выкладчыцы літаратуры (бо Імёна з яе вуснаў столькі разоў туў высокія словы аб вер-насці сваім ідэалам, гэтыя рад-кі трапілі ў рукі дырэктара школы, загадчыка навуковай часткі і многіх імных людзей, перад якімі, напэўна, так шчы-ра б не расказвала сама Валя. Гэта не напрок у аднас наста-ўніцы. Проста невялікая рожа-рка.

А на самай справе, як у шко-ле прачыталі сачыненне Валі Буланай, як сустраў яго? Хо-ладна, насцарожана? Вядай што не. Хутчэй за ўсё проста не за-даволена: «Чаму такі шум ва-кол яго? Чаму адразу некаль-кі рэдакцый зацікавіліся гэтымі «наўлінымі дзіццячымі» радкамі? Няўжо яны могуць мець штось-ці вартасе для друку?»

Вартасе для друку... Кожная вясёлая з'ява ў лісце пакрывае набыліяныя сакам галіны дру-у. У гэтым звычайным акце пры-роды быў такім таксама няма ні-чога дзіўнага, новага. А ўсе-такі... Усё-такі кожны б вёснаў ні прыляцела б за тваімі пляч-ыма, ты кожны раз не ўтрымаеш-ся; паддзісець, сарвець лісток, патрэш яго ў рукава, нібы пры-вітаешся: дзень добры, племя маладоё!.. Вось і яшчэ адно па-каленне хлопчыкаў і дзяўчат вырасла з кароных курта-чак, змяніла фармёныя сукен-кі на модныя. Прышло і па-варнула свой позірк проста да-наш — яно ж ты, сапраўд-нае — да людзей, да сабе. По-зірк запятыліны, настойлівы. У ім няма месца «васільку». Ня-ма месца пакуль што і да кампа-місу. Белаве — значыць белас. Чорнае — значыць чорнае.

Ну, што ж, давайце будзем знаёміцца. А якое ты, маладо-е племя? З чым ідэш у жыццё, у-што верыш, што любіш, што не-навідзіш? Як знаходзіш мяжу паміж марай і сапраўднасцю? Гавораць, што знайсці такую мяжу, гэта і значыць стаць да-рослым. Але знайсці так, каб не

збядніць мары і не ачарніць сапраўднасці. Тонкая гэта шту-ка і цяжкая, калі верыць Валі Буланай — аўтары сачынення... Не ведаю, ці вераць іныя. Да-рослыя людзі сапраўды рэдка гавораць паміж сабой на гэтыя тэмы. А я памятаю, як у юна-це сама доўга і пакутліва шука-ла гэтую мяжу, як усе звычай-нае здавалася шчырым, як самы маленькі штырок несправядлі-васці, яшчэ чыраць у характа-рах і паводзінах знаёмых і блізкіх людзей, выклікаў доўгу буру пратэсту. І яшчэ памятаю. У шостым класе гэта было. Ад-нойчы наша любімая настаўні-ца Алёна Васільеўна не пры-йшла на ўрок. Назаўтра ў класе з'явілася дырэктар школы, пра-пусціўшы наперад невясёкую маладую жанчыну з рэдзёнымі рыжымі кудзуркамі.

Знаёміся. Валя новая выкладчыца літаратуры, ка-зала дырэктар. — Дзе Алёна Васільеўна? Яна аказалася во-рагам народа...

І шосты «А» абяўляў байкот. Два тыдні толькі адзіны выдат-нік, ціхі і паслухмяны хлопчык, акурата на званку заходзіў у клас. Клаў на парту падручні-кі... Не ведаю, чаму Імёна мяне палічылі «арганізатарам» гэтага байкоту. Але аднойчы мой бацька, стары камуніст, ча-лавец, якому я блізкама веры-ла і янога моцна любіла, мочы-ла ў гэты момант, зніў рамень кі зашпоз у палой, зніў рамень і ўпершыню ў сваім жыцці... Не памятаю, ці засталіся шчырымі на-целі. Затое ў душы... Атрым-словам, назаўтра ўсе мы зноў сядзелі за партамі. Настаўнік некай асабліва ладно ўсімліва-ся, быццам хадзіў задобрыць нас ці, можа, заглушыць у сабе пачуццё нейкай віны. А бацька мой доўга ішчэ не аднажываў па-глядзець мне проста ў вочы. Нават дзяр я не магу ўспамі-наць пра гэты дні спакойна. Гор-кі, як палы, быў першы ўрок жыцця, атрыманы ад дарослых. Сёньня яно, здавалася, быў толькі адзін: жай! свае пачуцці...

Якое гэта ішчасце? Валі Буланай і яе аднагоўна не прыліцаць атрымліваць такіх урок! Але супярэчнасці жыцця, няхай у інашай форме, стаяць і перад ім свае праблемы і за-гады, свае ялікія і малыя пы-таннікі. Семіаццародовы ча-лавец разважае аб жыцці... І якім б наўліным, з пункту гле-джання дарослых, ні здаваліся яго пачуцці і вывады — абмі-нуць іх, не заўважыць, не разва-рацца ў прычынах, будзе не-чым большым, чым легкадумна-сцю асабліва для тых, наму даручана выхоўваць.

ПРЫЗНАЮСЯ, размова з дырэктарам школы, у якой гучыцца Валя Бу-ланая, не проста расчаравала, а здзіўля і азмучыла. Размова была кароткая, на вільдзю. Дырэктар нават не запытаў у кабінет і ўсім выглядам іна-даў аразумець: размаўляць аб сачыненні Буланай ён лічыць справай нікому не патрэбнай і наогул...

...Буланую трэба перавы-браць. Сакратар камітэта нама-сма іна дрэнны, не задаваль-нае нас.

І тут жа ў школе я пачула яшчэ раз словы, якія заўсёды мяне абуралі. Гаворацца яны звычайна ў лёгкім уздыма і ханіжым смуткам у вачах. І гукаць на даўна аднастайна, з веку ў век: «Не такая цпер моладзь пайшла... Вось мы ў свой час...» Хочацца крыкнуць, нават грывнуць кулаком па-стале, пачуць гэту старую і вечна хлуслівую песню! Пачу-ць у вуснаў настаўніка! А ці знаёмы вам яшчэ слоўцы-яры-кі, што з лёгкай рукі нейкага ханіжы даволі моцна прыляпі-ся да нашай моладзі, прынамсі,

[Заканчэнне на 4-й стар.]

МУЗЕЙНАЯ ЦІШЫНА ў МАЙСТЭРНІ

Звычайна скульптар Федар Федаравіч Зільберт, тэхналог керамічнага цэха майстэрні Мастацкага фонду БССР, сустракаючы гасцей з прыемнасцю паказвае ім апошняе мадэль статуэтаў, вазачак, декаратыв-ных талерак, расказвае аб сваіх вопытах з каларавымі эмалямі. Цяпер жа за сталом сядзець пахмурны, маўклівы чалавек і ра-біць нейкія свае невясёлыя разлі-кі.

— Чым гэта вы заняты? — А, так, маючы ў ру-кою. — Ці пра ўсё раскажаш? Чуюе, якая цішыня ў нас?

Сапраўды, было вельмі ціха ў майстэрні. Раней вась тут у два рады сядзелі вясёлыя, гаварлівыя людзі. Простыя карычневыя ка-валі гліны пад іх рукамі пера-твараліся ў цудоўныя творы арыгнальнай формы і дзіўных колераў. Цяпер сталы пустыя. Не рухаюцца ганчарныя кругі, высалілі губы...

— Што здарылася? — пыта-емя.

— Патухлі печы абпальван-ня. Пажылікі забаранілі, —

пахмурна адказаў Федар Фе-даравіч.

— Даўно?

— Вось ужо тры месяцы.

— А ў вас жа былі элек-трычныя печы?

Федар Федаравіч ўздыхнуў:

— Загадчык майстэрні ніяк не можа дастаць новую спіраль. Я за гэты час ужо моцна наду-кчыў усім сваім просьбамі і па-трабаваннямі, але ўсё дарма. Дырэктар Мастацкага фон-ду ў нас да гэтага часу няма. Летас змянілася мусіць вясем-нашца дырэктараў. Работай на-шых майстэрняў ніхто не зай-маецца па-сапраўднаму. У нас цяпер ляміць пяць тысяч неаб-паленых вырабаў гэта да Масквы. Масква заказала ішчэ тры тысячы керамічных вырабаў. Але хто даць загад перапра-ціць печы? Дырэктар жа ў нас няма. Зараз мы пакуем кера-мічныя рэчы для Лтвы. Просіць нашу кераміку Ленінград, Ма-сква, яна разыходзіцца і праз на-шы магазіны. Паглядзіце, вось мы зрабілі новыя ўзоры.

Федар Федаравіч некалькі аявіўся, калі паказаў новыя рэчы, малюнкы. Тут і арыгналь-ныя сувеніры з цудоўнымі аб-агуленымі малюнкамі, і кубачкі для кавы саеасаблівай формы,

і маленькія скульптуры Ілья-ноўкі, рабочага, нетрыянікі, дзіўчынны. Мастакі добра ўліч-лі асаблівасць матэрыялу, па-трабаванні сучаснага густу. Імёна сучаснасць характэрная для гэтых работ.

На паліцах гумарыстычна вы-глядаюць свае спіны маленькія стылізаваныя забавкі. Вось ке-рамічная брошка, ладані, вялі-кія декаратывныя вазы, насцен-ныя талеркі. Як вясёла, ззяюць рознакаляровыя пробы глазуры.

У майстэрні павінны рабіцца прыгожыя рэчы на радасць лю-дзям. Тут патрэбна канцэнтра-ваць усю эксперыментальную работу па пошуку новых узо-раў керамічных вырабаў і ўва-рабленню творчых эздаў. Напа-раздзе многа работ. Нашы нулі-цы чакаюць, каб іх упрыгожылі. Сценныя нашых мастакоў, кіна-тэатраў, Інстытутаў патрабуюць каларовых маблкі.

</

Фота Ул. Крука.

тысье наш народ, з чым ён ідзе ў далёкую далёкую камуністайскую будучыню. Першыя гадзі рэвалюцыі, бітвы грамадзянскай вайны, усталёванне новых, савецкіх парадкаў, нараджэнне новага чалавека ў працэсе барацьбы — вось што хвалявала пісьменніка ў далёкія дваццаціе гады. Пра усё гэта ён пісаў ад чыстай душы. Ды і не дазваляў сам пісьменніку прапайшоў Францыя грамадзянскай вайны, сам не можна ськазаць, кляў папастку і нагаляў у падлогу чэскага і польскага сэрца. Вачыўся Армія, народзіны настаяў, ён ведаў і татараў і запатрабаванні народа.

Гады чатыры таму назад мы даявіліся быць у вёсцы Ліпнічах у Будакашалеўскага раёна. Пра многія гаварыў я з людзьмі. Але я не ведаў, што ў гэтых самых Ліпнічах на пачатку рэвалюцыі настаяў Міхал Ціханавіч Лынькоў, і нехта з нас наспасіваў з гонарам імя на

— І ў нас у Мінску ёсць сваё пісьменнік?

— Хто? — здзіўляўся я, ведаючы, што сярод пісьменнікаў нікога з Ліпнічкі няма.

— Як хто? А Міхась Лынькова хіба не ведаеш?

— Дык ён жа не ў Ліпнічцы нарадзіўся?

— Мала што не ў Ліпнічцы... Але ён наш. Яшчэ юнаком у нас працаваў за настаўніка, і мы яго лічылі сваім.

— Ён жа пра нас і піша.

— Што ён пра нас піша?

— О, калісьці была праява...

І мне расказалі, які калісьці пачатку трыццятых гадоў ў Ліпнічкі дайшоў раман пісьме-

Але калі б не было «Векапом-
ных дзён», наколькі б бядней-
шай была наша літаратура, на-
колькі б мы менш ведалі про-
тыя векапомныя дні. Письменні

не приязнене поспілку з автором народної літератури. І мене здивувало, що, щоби я виказав думку усім читачам і паклонікам талантів письменника, калі павінують йому з гэтым выскік званнем, якое ён апраўдаў і апраўдвае сваёй творчасцю, сваім жыццём і працай на карысць народа. Дзякуючы ж я не старэе магутны талент нашага народнага, усім любімага пісьменніка М. І. Ціханавіча Дзінькова.

РАМАН САБАЛЕНКА.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

П. ШАУЦОВ.

В. МЫСЛИВЕЦ
мадэльшчык Мінскага завода
аўтаматычных ліній.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

Іншыя прыёмы мастацкай вы-
разнасці ўласцівы класіку беларускага мастацтва.

Владом, не усе́й у́ гзтым зборніку ў роўнай меры ўдалося перакладчыкам, ёсць некаторыя хібы, але вельмі добра, што такая кніга з'явілася. Гэта — лішчэ адно сведчанне дружбы паміж нашымі на-родамі.

—

Пятрусь Броўка і Іван Мележ прыслалі ўчыням падарункі: свае творы, партрэты. Адыўся збор піянерскай дружныны, прысвечаны беларускай літаратуры і мастацтву.

Талачын сёння. Раённый
Дом культуры.
Фота Г. ШЫШКО.

Пакуль што малады пісьменнік выступае даследчыкам яго толькі характары — сваіх «лірычнага героя». Бывае, што той нават і не прысутнічае творы, як, напрыклад, у апавяданнях «Смерці невядомага» «Без назвы» або «Ніхто не ведае...» Але ўсё роўна чытач

... ..

стаўнікі і каласнікі, студэн-
ты і вясковыя хлопчухі. Яны з-
гаюцца, працуюць, вучацца, л-
бяць, гуляюць. І аўтар разам
сваім героем пільна ўглядаец-
ца ў іх паводзіны, каб зрабіць д-
сябе нейкія вельмі важныя в-
сновы.

Якія ж яны, тыя выснов-

Хай не думае Барыс Са-
ка, быццам мы задаём я-
таксама пытанне «ўвогу-
дзеля цікаўнасці. Такіх «чам-
калі чытаеш «Барыс ранній
сеці», узнікае шмат. Чаму в-
чэжныя балбатуны сельскі

нак, прачытаўшы ўсе 325 с-
ронак, чытачы не запамінаюць
характараў. У аўтара адваж-
ны партызаны «ўвогуле». М
«ўвогуле». Дзівакі і мараль-
пачварыны «ўвогуле». І кат-
ры і дэбра і зла дадзены «ў-
гуле».

У Беларускім тэатры о
ры С. Пракоф'ева «Зару
ноўшчык новага спектакля
ва, мастак—Я. Чамзудараў,
заняты лепшымі салістамі о
НА ЗДЫМКУ: Т. ШЫМ
дон Антонію.

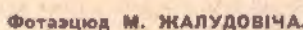
У. Подольско-Наротскую. Рас- кальным! . . . Инструментал

б'ялета адбылася прэмі'ера оперы «Манастырыя». Рэжысёр-паста-
Смолік, дырыжор — Т. Каламійца-
Айстар — А. Андрэеў. У спектаклі
трупы.

ролі Ляўзы і В. ГЛУШАКОВ у ролі
Фота Ул. Крука.

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВО
28 квітня 1962 року

«Літаратура і мастацтва» выходзіць
3 разы на тыдзень: у аўторак і пятніцу.